

Simona Reseková, Severoitalské komúny v štaufskom období: Benátky a Miláno, bakalárska práca FF UK v Praze 2015, 76 stran.

Posudek vedoucího práce

Alespoň ve středoevropském prostoru bývá vrcholné štaufské období většinou vnímáno říšskou optikou, a to jako doba dynamických změn a posledního pokusu o nový universalistický koncept císařství. Je proto velice záslužné, že kolegyně Reseková se ve své práci pokusila upozornit, že Barbarossovo vládnutí poznamenalo přinejmenším stejnou měrou i severoitalské prostředí, kde ovšem jeho dopady měly ve srovnání s německým královstvím specificky jiné důsledky, dané existencí ekonomicky i politicky silných městských komun.

Základní badatelská otázka tedy zněla, nakolik mocenské zásahy Fridricha I. na Apeninském poloostrově ovlivnily vývoj samosprávného zřízení, jež tu pevně zakořenilo minimálně od počátku 12. století. Za příklad byly, dle mého soudu vhodně, zvoleny dva typičtí a současně nejdůležitější představitelé městského života na severu Itálie – Milán a Benátky. Předkladatelka práce tuto tezi přesvědčivě zdůvodnila v Úvodu své práce a připojila solidní rozbor pramenů a dosavadního odborného diskursu k této problematice. Práce tak heuristicky stojí na solidních základech a vychází z dobré pramenné základny, v níž sice převažují díla narativního charakteru, ale nechybí ani dokumenty úřední provenience.

V dalších dvou kapitolách pak pisatelka shrnuje odděleně institucionální vývoj Milána a Benátek a podobu jejich samosprávy až do nástupu Fridricha I. Tato část má poněkud kompilativní charakter, kolegyně Reseková však poctivě využívá i pramenné základny a celkově lze říci, že obě kapitoly ústrojně zapadají do celku práce. Vzhledem k jejímu tématu bych pouze očekával větší pozornost vztahu mezi rozpadem říšské církve v Itálii po uzavření wormského konkordátu a rozvojem komunálního zřízení. Jádrem díla svou pak dvě kapitoly analytického charakteru, zaměřené na vnitřní vývoj Milána a Benátek v období Barbarossových válek v severní Itálii. Jde o poctivě zpracovaný text, jen možná zatížený až neúměrně dlouhými citacemi, místo kterých by bylo asi vhodnější pokusit se o sevřenější výklad a osobitější interpretaci problému. Přesto však struktura práce neztrácí na logice a přehlednosti a ústí v samostatně formulovaný komparativní závěr, varující před možnou paušalizací a obecným přijímáním teze, že Barbarossovův zásah musel nutně vést k proměnám městské samosprávy v severní Itálii.

V posledním konstatování si dovoluji vidět hlavní přínos této studie, splňující i jinak všechny standardy kladené na tento typ kvalifikační práce. Doporučuji ji proto k úspěšné obhajobě a navrhuji ji klasifikovat známkou:

výborně

V Kolíně 30. srpna 2015

Doc. PhDr. Václav Drška, Ph.D.